הלכה · משנה תורה · מפרשים · מקורי הרמב״ם לרש״ש · ספר קדושה

מקורי הרמב"ם לרש"ש על משנה תורה, הלכות שחיטה

רבי שמואל שטראשון [הרש"ש]

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

מקורי הרמב"ם לרש"ש על משנה תורה, הלכות שחיטה

רבי שמואל שטראשון [הרש"ש]

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/מקורי-הרמבם-לרשש-על-משנה-תורה-הלכות-שחיטה/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה v39-202611200317 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה א 4
פרק ב 4
הלכה א 4
הלכה ג 4
פרק יג 4
הלכה ה 4
הלכה כ 4
פרק יד 5
הלכה ג 5

פרק א

הלכה א

בכ"מ ד"ה ויש. ורבינו ז"ל תפס חומרא כו' משום דהוי ספיקא דאורייתא ולחומרא. זהו חידוש גדול לא שמענו מעולם דליבעי בעוף ב' סימנים לכתחילה מדאורייתא. ועוד דא"כ אפי' דיעבד ליפסול בשחיטת סימן אחד. ועי' פמ"ג יו"ד ר"ס כ"א במ"ז:

פרק ב

הלכה א

בלח"מ, דבגמרא אשכח לר"י דס"ל דחולין שנב"ע לאו דאורייתא כו'. תמוה דהא בסוף הסוגיא (כ"ג ב') אמרינן מאי בינייהו א"ב חשנב"ע חזקיה סבר כו' אותו למעוטי חשנב"ע וע"ש בפירש"י. הרי דלחזקיה סבר ר"י דהוי דאורייתא ואיך אפשר לומר דהגמרא אשכחא להדיא לר"י דס"ל לאו דאורייתא. ואדרבה התוס' הביאו שם (כ"ב) מהתו"כ דס"ל דהוי דאורייתא:

הלכה ג

במל"מ בסופו. ודברי מרן אילו קשים להולמן כו' דאף לפי שיטת הרב כו'. דבריו אלו אינם מובנים לכאורה. ואולי יכוון דלשיטת הרב כ"מ לעיל ברפ"ה מהל' אישות בדעת הרמב"ם דדוקא בחמץ דאורייתא בשעות דרבנן או חמץ דרבנן בשעות דאורייתא אינה מקודשת. ולפ"ז בחשנב"ע אי לא הוי אלא מדרבנן ה"נ דמקודשת כדמוכח בתוס' קדושין (נ"ח). וא"כ אין סתירה למש"כ הרמב"ם בהל' אישות דהא כתב שם כגון חמץ כו' וכפי' הכ"מ ואתא לאפוקי באמת חשנב"ע:

פרק יג

הלכה ה

בכ"מ, ופסק כר"י דגדול מר"ה. תמוה דעי' תוס' מנחות (ל"ו) ד"ה אמר רבה ובכורות (י"ד) ד"ה רב אשי והרא"ש בפ' הגוזל קמא סימן יו"ד כתבו דהל' כר"ה נגד ר"י דהוה רבינו והא דפסקינן הכא כר"י עי' בר"ן שנתן טעם בזה:

הלכה כ

בלח"מ, ופסק רבינו כוותיה (כשמואל נגד רב) דהילכתא כוותיה באיסורי. תמוה דאדרבה קיי"ל כרב באיסורי בכורות (מ"ט ב'). אלא דהכא פסקינן כוותיה משום דר"י קאי כוותיה וכמש"כ הכ"מ: (כבר נתקן ע"י המגיהים)

פרק יד

הלכה ג

בכ"מ, בתוספתא כו'. וכ"ה בגמרא חולין (קל"ט) ולזה כיון המ"ע: